

עמ"ת 2710/10/22 - נדאר אלסאנע נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תאריך: 6.10.22

עמ"ת 2710-10-22 אלסאנע(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופט עמית כהן
העורר	נדאר אלסאנע
	ע"י עו"ד תאמר אסדי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל
	ע"י עו"ד דנה נעים

החלטה

ערר על החלטת בית משפט שלום לתעבורה בבאר שבע (כב' השופטת אושרת חנה בר) במ"ת 4876-08-22 מיום 02.10.22, בה נדחתה בקשה של העורר לצאת לחתונת אחיו.

רקע

1. נגד העורר הוגש כתב אישום לפיו: רישיון הנהיגה של העורר פקע ביום 21.3.19; ביום 29.5.19 נפסל הנאשם בהיעדרו על ידי בימ"ש לתעבורה בב"ש, לתקופה של 30 חודש ודבר הפסילה הודע לו ב-18.11.20; ביום 9.9.21 נפסל העורר פעם נוספת, בנוכחותו, על ידי בימ"ש לתעבורה במחוז מרכז, לתקופה של 12 חודשים; ב-8.8.22 נהג העורר ברכב, כאשר הוא פסול לנהיגה.
נוכח זאת מיוחסות לעורר עבירות של נהיגה בזמן פסילה - פסילת בימ"ש, רישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים, נהיגה ברכב ללא ביטוח.
2. ביום 10.8.22 הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו, נוכח מסוכנותו הגבוהה, הנובעת מחומרת העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, עברו הפלילי, עברו התעבורתי, העובדה שביצע את העבירות בעודו מרצה עבודות שירות, שהוטלו עליו בגין הרשעה בעבירות עם זיקה לתחום התעבורה, אשר הופסקו, וכי עומד נגדו מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, בגין עבירות תעבורה.
3. ביום 14.8.22 התקיים דיון בערר שהוגש על ידי העורר, ובהחלטת כב' השופטת פאני גילת כהן, נקבע שלא נפלה שגגה בהחלטת בית משפט השלום, ונכון להורות על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים, אך למרות זאת, הוחלט להפנות את העורר לקבלת תסקיר שירות מבחן, על מנת לבחון מעצרו עד תום ההליכים בפיקוח אלקטרוני.
4. בית משפט השלום קבע דיון לאחר קבלת התסקיר ליום 19.10.22.
5. לכן, בשלב זה העורר עצור עד להחלטה אחרת.

6. ביום 30.9.22 הגיש העורר בקשה לצאת לחתונת אחיו המתקיימת ביום 7.10.22.

7. ביום 2.10.22 דחה בית משפט השלום את הבקשה. נקבע שמסוכנותו של העורר שרירה וקיימת וטרם התקבל תסקיר מעצר בעניינו.

8. על החלטה זו הוגש הערר.

דין והכרעה

9. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר הרלוונטי, הגעתי למסקנה שדין הערר להידחות. החלטת בית המשפט נכונה, משום שבהינתן המסוכנות הגבוהה העולה מהמיוחס לעורר, מתן אפשרות לצאת לחופשה סותרת את מטרת המעצר.

10. מדובר בעורר שמסוכנותו גבוהה, והוא הוכיח שאינו מכבד צווים שיפוטיים, כך שלא ניתן לתת בו אמון ולשחררו.

אמנם, ההלכה קובעת שמעצר עד תום ההליכים של נאשם בעבירות תעבורה הוא בגדר חריג, אך יש לבחון כל מקרה באופן קונקרטי וכאשר נאשם נתפס נוהג ללא רישיון בפעם השלישית, בזמן שתלויות ועומדות נגדו שתי פסילות קודמות, כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי ובהיותו מרצה עבודות שירות - מדובר במקרה בו יש להורות על מעצר עד תום ההליכים משום שמדובר בנאשם אשר הוכיח שלא ניתן לתת בו את האמון הדרוש לבחינת חלופת מעצר. ראו בעניין זה: בש"פ 5493/21 גבאי נ' מד"י (11.8.21): "... ככלל, יש לראות בנאשם הנוהג בזמן שרישיונו נפסל כמי שמהווה סכנה של ממש לציבור המשתמשים בכביש ואף מבטא במעשיו זלזול בהוראות החוק"; בש"פ 8190/20 גיברשטיין נ' מד"י (19.11.20): "... לא למותר להזכיר שוב ושוב כי מי שנוהג בזמן שרישיונו נפסל מהווה סכנה של ממש לכלל המשתמשים בכביש"; בש"פ 1248/20 איפרח נ' מד"י (4.3.20) "... המבקש מהווה סכנה ממשית לציבור המשתמשים בכבישים - זאת ניתן ללמוד מעברו התעבורתי המכביד, אשר כולל, בין היתר, הרשעות בגין נהיגה בפסילה ונהיגה ללא רישיון. סכנה זו הולכת ומתעצמת לנוכח העובדה שהמבקש הפר את האמון שניתן בו בעבר: מחומר הראיות עולה, כי הוא ביצע את העבירות מושא כתב האישום הנוכחי כשמעל ראשו מרחף מאסר מותנה למשך 8 חודשים"; וראו גם: בש"פ 4591/17 הלוי נ' מד"י (8.6.17), בש"פ 2974/15 אשכנזי נ' מד"י (20.5.15) ובש"פ 6929/12 בן דוד נ' מד"י (27.9.12).

11. לעניין עצורים עד תום ההליכים, קובעת ההלכה כי ככלל, הנטייה היא לא להיעתר לבקשת חופשה המוגשת במסגרת המסלול הפלילי, שכן חופשה מן המעצר אינה עולה בקנה אחד עם תכלית המעצר ועם עילותיו, ושחרורו של עצור עלול להעמיד את הציבור בסיכון (ר' רע"ב 3225/22 שירות בתי הסוהר נ' אליאב, 17.5.22). ראו גם בש"פ 5102/21 מד"י נ' פלוני (2.8.21) בו חוזר בית המשפט העליון על הכלל שאין מקום לאפשר לעצור עד תום ההליכים לצאת לחופשה ובהיעדר נסיבות חריגות ויוצאות דופן, אין לסטות מן הכלל ולהתיר יציאה לחופשה לצורך השתתפות באירוע משפחתי.

הלכה זו, אשר נקבעה בעניינו של עצור עד תום ההליכים, נכונה גם לגבי עצור עד החלטה אחרת ובמיוחד נכונה היא בנסיבותיו של העורר, נוכח מסוכנותו הגבוהה והעובדה שהוא הראה בהתנהגותו שלא ניתן לתת בו אמון, ונוכח החלטת בית משפט השלום מיום 10.8.22 והחלטת בית המשפט המחוזי מיום 14.8.22 בעמ"ת 23755-08-22 (אשר קבע שנכון לעצור את העורר עד לתום ההליכים, אך הפנה את העורר לשירות המבחן, כדי לבחון אפשרות למעצר בפיקוח

אלקטרוני). לכן, לא ניתן להורות על שחרורו של העורר לחופשה.

נוכח האמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"א תשרי
תשפ"ג, 06 אוקטובר
2022, במעמד הצדדים.

עמית כהן, שופט